

HOW TO PRAY EFFECTIVELY

ТАРЗИ САМАРАНОК ДУО КАРДАН

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо забонро ислоҳ ва такмил диҳед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

Бисёре аз диндорон нисбати наздикони наҷотёфта ё пушти сарашон нигарон ҳастанд, аммо ба ҷои имони интизоршуда бо тарсу ҳарос дуо мекунанд. Ин ба ман водор кард, ки роҳи муайяни дуо гуфтан ва инчунин ваъдаи муайянеро бинам, ки дар асоси он имони моро така кардан лозим аст.

Ҳокимияти мӯъмин

Пеш аз Ҳама, мо бояд донанд, ки мо дар Масеҳ кӣ ҳастем ва қудрати худро ҳамчун имондорон, бар зидди шайтон ва қувваҳои муҳолифи ӯ истифода барем. Мо бояд донем, ки ба воситаи Исо мо ғалабаи комил дорем. (Румиён 8:37), зеро Исо дар Қалварӣ иблисро пурра шикаст дод (Ибриён 2:14; 1 Қн. 3: 8) ва тамоми қудрати иблисро мағлуб кард. (Луқо 10:19). Ин Қаломи Худо аст ва маънои суханони ӯро дорад. Аммо шайтон бовар намекунад, ки вай мағлуб шудааст, аммо вай ба ҳеҷ чиз бовар намекунад ва ба онҳое, ки ба ӯ таслим хоҳанд шуд, монеъа ва дилсардиро идома медиҳад (1 Петрус)(5: 8). Ба ибораи дигар, Шайтон моро месанҷад, ки оё мо ба ҳамлаи ӯ таслим хоҳем шуд ё на ва мутаассифона, шумораи зиёди имондорон кӣ будани худро дар Масеҳ фаромӯш мекунанд ва Шайтон душмани мағлуб аст ва онҳо ба ӯ дода мешаванд. Аммо, мо бояд ба шайтон муқобилат кунем ва ба ӯ таслим нашавем. (Яқуб 4: 7). Мо бояд сарфи назар аз имконнопазир ба назар гирем ва дарав кунем (Ғалотиён 6: 9), зеро дар назди Худо ҳеҷ чиз ғайриимкон нест ва ӯ онҳоеро, ки ӯро мечӯянд, бо эътимод ва имони умедбахш мукофот медиҳад. (Ибриён 11: 6). Исо зуд-зуд мегӯфт: "Бигзор ин тавр шавад, ҳамон тавре ки шумо имон овардед" Матто 8:13; 9:29. Имон чист?

Намунаҳои имони ҳаррӯза

Дехқон тухми худро мекорад ва гарчанде ки ҳеҷ чизро намедонад, бо боварӣ медонад, ки ҳосилро дар вақташ мегирад. Мард худро дар қаторе нишастааст, ки ба сӯи макони дур меравад. ӯ дар бораи сафари худ бепарво аст. Бо имон ба роҳи оҳан, ӯ боварӣ дорад, ки ба манзил

мерасад. Бисёре аз нуқтаҳои роҳи оҳан, гузаргоҳҳо ва гузаргоҳҳо бояд гуфтушунид шаванд, аммо ин масъулияти роҳи оҳан аст. ӯ бозгашт менишинад ва мехонад ё мехобад. Ва вақте ки мо ниёзи худро ба Худованд мерасонем, биёед он ниёзро ба Худованд супорем ва мӯъҷизаро ба ӯ вогузорем. Биёед бо мушкилот ва мушкилоти расидани ҷавоб ба ташвиш наафтем. Ин кори Худо аст ва роҳҳои ӯ аз шумо фарқ мекунанд ва фикрҳои ӯ ба шумо монанд нестанд. (Ишаъё 55: 8-9). Вақте ки шумо соати худро ба назди соатсоз барои таъмир мебаред, ӯ исрор менамояд, ки шумо онро то ба итмом расидани таъмир бо худ гузоред. Агар шумо онро бо худ баред, ӯ онро таъмир карда наметавонад. Ба ин монанд, мо бояд эҳтиёҷоти худро ба Худованд вогузорем ва пур аз тарсу ҳарос ва шубҳа набошем. Танҳо як чиз барои Худо ғайриимкон аст, яъне ҷавоб додан ба дуои мо ҳангоми кӯшиши ҳалли мушкилот бо тарсу ҳарос ва номуайяни. Ин беимонӣ аст ва бе имон ҳеч кас Худоро шод карда наметавонад. Ибриён 11: 6 -ро хонед. Биёед дар Аъмол 16:25 ба монанди Павлус ва Сило бошем. Аз Худо мадад пурсида, онҳо дар бораи бузургӣ ва садоқати ӯ фикр карданд ва бо вучуди захмҳо ва ҳолатҳои ноумед, Худоро ҳамду сано хонданд ва Худо зиндонро такон дод ва онҳоро раҳо кард. Ин имон ба бузургии Худо буд, на ба умеди ноумедии шароити онҳо. Имон имконнопазирро мекунад.

Дастгоҳҳои нозуки шайтон ва муносибати мо

Биёед ба Худо имон оварем, на ба шароити худ; биёед бар зидди фикрҳои манфии Шайтон дар зехни мо мубориза барем. Вай ба мо пешниҳод хоҳад кард, ки вазъ ба ҷои беҳтар шудан бадтар мешавад. ӯ ба мо намуди

зоҳирии чизҳоро ҳамчун далели бад шудани вазъ нишон медиҳад. яъне симптономҳо ва хулосаи тиббӣ дар мавриди беморӣ. Ӯ ҳатто боиси он мегардад, ки дӯсти азизатон бо шумо бо тарзе сӯхбат кунад, ки тарсу ҳарос ва шубҳаро ба вучуд оварад. Вай диққати шуморо ба як ҳолати шабеҳи ҳаёти касе ҷалб мекунад, ки бо фоҷиа анҷом ёфт. Вай дар пеши ақидаи шумо эҳёи баландеро ба вучуд меорад, ки аксарияти шикастро нишон медиҳад. Аммо Худоро шукр, чун имондорон ба мо лозим нест, ки ба намуди зоҳирӣ, нишонаҳо ва гуфтугӯи одамон назар афканем, зеро ба далелҳои имон назар мекунем, зеро Ибриён 11: 1 ба мо мегӯяд, ки имон бояд баъзе чизҳоеро дошта бошад, ки мо наметавонем дидан. Имон он чизест, ки мо то он даме мебинем, ки он дар ҷавоби дуои мо амалӣ шавад. Ин давраи интизорӣ сабри моро талаб мекунад; ин интизории доимии моро аз иҷроиши Худо бо вучуди ҳама гуна эҳтимолият талаб мекунад; он ҷанги доимии моро бар зидди ҳамлаи шайтон ва боварии манфӣ талаб мекунад; он сарфи назар аз ҳама нокомиҳои мо, мутобиқати доимии мо ба Худо ва ваъдаҳои вафодоронаи Ӯро талаб мекунад. Ин моро водор мекунад, ки ваъдаҳои Ӯро, ки дар Каломи Ӯ навишта шудаанд, дида бароем.

Ваъдаҳои Худо

Ин шартномаҳои хаттӣ бо сиёҳ ва сафед, байни Худо ва мӯъмин мебошанд ва то абад муқаррар карда шудаанд. Дар Забур 89:34 гуфта шудааст, ки Худо ҳатто як ваъдаи додашро бозпас нахоҳад гирифт. Мо метавонем ба Каломи Худо боварии комил дошта бошем, зеро Худо қодир аст ваъдаҳои худро иҷро кунад ва шумораи онҳо беш аз ҳазор нафарро ташкил медиҳад. (3 Подшоҳон 8:56). Иброҳим комилан

мутмаин буд, ки Худо қодир аст он чиро, ки ваъда дода буд, иҷро кунад. (Румиён 4:21). Вай сол аз сол мунтазир мешуд. Соро пиртар мешуд ва эҳтимоли писар доштан дар синни ҳафтодсолагии тоқ ба таври табиӣ аз назари инсонӣ ғайриимкон буд, аммо ӯ иҷозат надод, ки ин фикр ба зеҳни ӯ ворид шавад. Худо ваъда дода буд - аз ин рӯ ин масъулияти Худо буд. Вай ваъда - шартномаи Худоро бо ӯ ба даст гирифт. Ҳеҷ чиз имони ӯро суст намекунад. Дар вақти Худо, ӯ писари худро қабул кард. Худо ҳеҷ гоҳ дер намекунад ва ҳеҷ гоҳ барвақт нест. Пас, рӯҳбаланд шавед ва бовар кунед. Худо аз эҳтиёҷоти шумо бузургтар аст.

Наҷот

Биёед, ваъдаи Худоро оид ба ниёзҳоямон ба даст орем. Оё барои наҷот додани шахси азиз? Касе, ки аз Худо дур менамояд? Шогирдон як ҳолати душворро барои Худованд зикр карданд. "Пас кӣ метавонад Худовандро наҷот диҳад?" онҳо дар Матто 19: 25-26 пурсиданд . Исо гуфт: «Ин барои одам ғайриимкон аст, аммо барои Худо ҳама чиз имконпазир аст». Худо он дили сангро нарм хоҳад кард; Вай ин муносибатро дигар мекунад. Дуо кунед ва имконнопазирро ба Худо вогузored, зоҳирҳоро нодида гиред ва Худоро шукр гӯед ва ӯро ҳамду сано гӯед, зеро қудрати кори мӯъҷизаи ӯ. Шайтонро барои муҳолифаташ мазаммат кунед ва қудрати бади ӯро ба исми Исо ба ӯҳда гиред, чунон ки Павлус дар Аъмол 16:18 гуфта буд. Дар истифодаи қудрати худ ҳамчун имондорон шарм надоред. Юҳанно 14:13; Аъмол 3: 6,16. Азбаски он шахси дӯстдошта шояд беш аз ҳарвақта бештар маҷбуран исён кунад, дарк кунед, ки ин Шайтон аст. Бо воситаи дуои имон ҳамеша дар соҳаи рӯҳонӣ бар зидди Шайтон ҷанг

кунед ва ба ӯ амр диҳед, ки асирро ба исми Исо озод кунед. Вақте ки ба назар чунин мерасад, ки ягон тағироти намоён ба назар намерасад, рӯҳафтода нашавед. Ман "аён" мегӯям, зеро мо тағироте, ки дар дохили дил ва ақли инсон ба амал омада истодааст, дида наметавонем. Муқовимат далели равшани ҷанги рӯҳонӣ мебошад. (Эфсӯсиён 6:12). ва ҳамчун имондорон мо дар канори пирӯзӣ қарор дорем. Муҳаббат ва лутфро нишон диҳед, гарчанде ки шумо мавриди танқид ва таҳқир қарор мегиред. Дар вақти лозима, Худо роҳи худро хоҳад ёфт. "Ӯ намехоҳад, ки касе нобуд шавад, балки мехоҳад, ки ҳама аз гуноҳҳои худ рӯй гардонанд." (Юҳанно 6:37; 1 Тимотиюс 2: 4; 2 Петрус 3: 9).

Шифо

Агар шумо дар бораи шифои бадани бемор дуо гӯед, шумо низ бояд чунин муносибат кунед. Дар имон далер ва қавӣ бошед. Ҳамчун имондор қудрати худро ба кор баред ва мувофиқи ваъдаҳои Худо шифо бахшед. Забур 103: 3 "Ӯ **ҳамаи** гуноҳҳои маро мебахшад ва **ҳамаи** бемориҳои маро шифо медиҳад." Матто 8:17 "Худи ӯ бемории моро гирифт ва бемориҳои моро нест кард". 1 Петрус 2:24 "... Мо бо захмҳои Ӯ шифо ёфтем." Марқӯс 16: 17,18 "... онҳо дасти худро ба беморон мегузоранд, ки шифо меёбанд." Инҳо изҳороти мусбати воқеият мебошанд. Ба бемор **хоҳад шуд**, инчунин ба даст. Ин изҳороти "шояд" ё "шояд" ё "агар" нест, балки "хуб мешавад". Аз ин рӯ, биёед имони худро ба ин гуфтаҳои мусбати воқеӣ, Каломи Худо дар бораи шартномаи хаттии байни имондор ва худи Ӯ равона созем ва посухи дуои худро интизор шавем. Дар вақти зарурӣ ин имон ҳамчун воқеият ба амал хоҳад омад. Худо наметавонад шикаст хӯрад.

Чӣ тавр имони худро зиёд кардан мумкин аст

Румиён 10: 17 мегӯяд: "Имон аз шунидани паём пайдо мешавад ва паём ба воситаи Каломи Масеҳ шунда мешавад." Мо ба одамоне, ки мешиносем, эътимод дорем. Мо медонем, ки оё онҳо эътимоднок ва қобил ҳастанд. Мо имони худро мувофиқи дониши мо дар бораи хислати онҳо ташаккул медиҳем. Чӣ гуна мо метавонем ба Худо имон дошта бошем, агар мо ӯ, муносибати ӯ ба мо ва иродаи ӯро нисбати мо надонем? Аз ин рӯ, биёед иродаи Худоро нисбати мо бо хондани Каломи ӯ ва сарф кардани вақт дар мулоҳиза, шинохти беҳтарини ӯ бишносем. 1 Юҳанно 5: 14-15 мегӯяд, ки ин ба мо далерӣ ва имон мебахшад, ки интизори гирифтани Ҳадари осмони меҳрубони мост, ки меҳоҳад баракатҳои худро ба фарзандонаш бирасонад. Бовар кунед ва интизор шавед. Худо имони оддиро гиромӣ хоҳад дошт.

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо забонро ислоҳ ва такмил диҳед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

Агар шумо дар Масеҳ наҷот ёфтаед ё ба василаи адабиёти Инҷилии мо баракат ёфтаед, лутфан ба мо хабар диҳед. Мо меҳоҳем Худоро бо шумо шукр гӯем ва дар дуоҳои худ шуморо бештар ба ёд орем. Барои адабиёти бепули Инҷил, китобҳо ва рисолаҳо ба зиёда аз 540 забон, лутфан бо мо тамос гиред :

ДИЛИ ОДАМ

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)